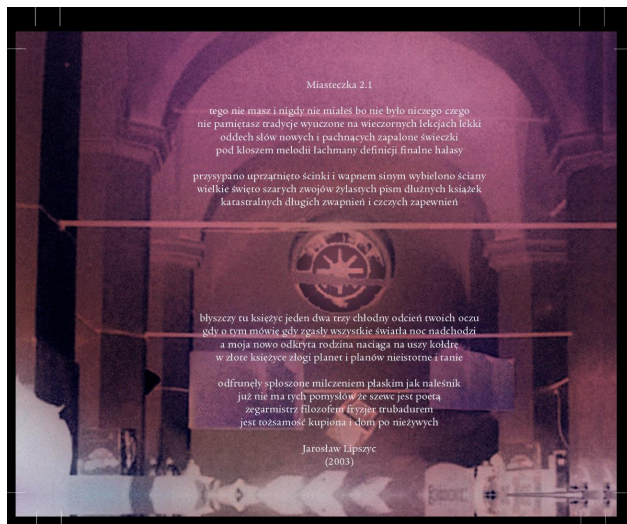

Jarosław Lipszyc

Miasteczka 2.1

tego nie masz i nigdy nie miałeś bo nie było niczego czego
nie pamiętasz tradycje wyuczone na wieczornych lekcjach lekki
oddech słów nowych i pachnących zapalone świeczki
pod kloszem melodii łachmany definicji finalne hałasy

przysypano uprzątnięto ścinki i wapnem sinym wybielono ściany
wielkie święto szarych zwojów żylastych pism dłużnych książek
katastralnych długich zwapnień i czczych zapewnień

błyszczysz tu księżyc jeden dwa trzy chłodny odcień twoich oczu
gdy o tym mówię gdy zgasły wszystkie światła noc nadchodzi
a moja nowo odkryta rodzina naciąga na uszy kołdrę
w złote księżycy złogi planet i planów nieistotne i tanie

odfrunęły spłoszone milczeniem płaskim jak naleśnik
już nie ma tych pomysłów że szewc jest poetą
zegarmistrz filozofem fryzjer trubadurem
jest tożsamość kupiona i dom po nieżywych

(2003)